

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

ר'ח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

מוה יכוין האדם בתפילתו כשמבקש ישועת ה'

כתב מהרי"ץ זצ"ל בעץ חיים בסדר אשמורות (דף מה) וז"ל:

לימ"ת. ישועתה. ע"ש ישועתה לה' (יונה) והה"א רפה.

ונקט זה ולא אמר ישועה, לרמז, כי מה שאנו מבקשים הוא ישועת ה'

שכינת עוזו יתברך. והוא ע"ד, לישועתך קויתי ה', ר"ל, מה שקויתי

הוא לישועתך ה' ישועת עצמך. עכ"ל.

להצלחת ר' אברהם בן זכריה מדויל הי"ו הוא וב"ב

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ל'א יהיה כלי גבר על אשה (דברים כב, ה)

כתב מוהר"ס אלנדאף זצ"ל ב'עץ החיים' על פסוק זה: רש"י ז"ל כתב שתהא דומה לאיש כדי שתלך בין האנשים, שאין זה אלא לשם ניאוף, ולא ילבש גבר שמלת אשה לילך לישב בין אנשים. הנה יש להבין אמרו גבי האיש לילך בין אנשים, מה ניאוף יש כאן וכולם אנשים? אלא ידוע שהמלבוש מעוררהו על הרהור ניאוף, שההרהור קשה מעבירה. לכך אמר הכתוב ולא ילבש גבר שמלת אשה. ובא כמתרץ, אפילו שהוא יושב בין האנשים תועבה הוא. לכך הזהירו חכמי הקבלה שאל ילבישו הולד כשיצא מבטן אמו אלא לבוש חדש ממש. ואם ילבישו הזכר לבוש נקבה יהיה זנאי ביותר. ואם נקבה בלבוש זכר תהא זונה. והטעם, כי מלבוש האדם הוא מן הקדושה, ואם בא להחליף מלבוש הנשים לאנשים או מלבוש האנשים לנשים, גורם שיתלבשו ויתאחזו בו הקליפות ויבוא לידי עברות. לכך בא הכתוב להזהיר בלבוש שלא יחליף. כמו שנאמר (ויקרא יט, כד) ולא תיטמאו בכל אלה, כדי שיהיו קדושים, כדכתיב (ויקרא יט, ב) קדושים תהיו לאלד"יכם. כי בחינת המלבוש. אור מקיף מבחוץ, והוא טובב כל הגוף. ואין דבר שהוא דוחה את הקליפות כמו האור המקיף. לכך הזהירו רז"ל שאפילו שני לבושים יחד, שלא ילבשם האדם ביחד, כי קשה לשכחה, ומסלק היראה מן האדם מחמת השכחה. לכך הזהירו חכמינו על זה. עכ"ל.

ולהבין עד כמה יש להתרחק ולהזהר ממלבושים שאינם ראויים לאדם ובפרט מלבושי הגוים, נתבונן בגדולים. מי ששת לבו מלפני כמה וכמה שנים בבגדו העליון של מרן הגר"י רצאבי שליט"א, ראה, שאינו הולך עם פראק אלא עם מעיל ארוך, ורק בשנים האחרונות החליף לפראק. וכשנשאל מרן שליט"א על זאת, השיב, שכל עוד שלא נתברר לו שהפראק אינו ממלבושי הגוים חשב לילך עם זה. אך עתה (כששינה) נתברר לו שאין זה ממלבושיהם ולכן הסכים לילך עם זה. ומוסרים משם החזון איש וכן משם מארי יחיא אלשיך ועוד רבנים גדולים מזקני העדה זצ"ל, וגם מרן הגר"י רצאבי שליט"א ועוד מגדולי העדה אמרו, שעדיף ללכת עם מעיל ארוך מאשר החליפה הקצרה דהוא יותר צנוע וקרוב למלבושי אבותינו הראשונים שהלכו עם שמלה המכסה בצניעות מליאה את הגוף.

וכיון שהמלבושים משפיעים על האדם, לכן יזהר שלא ילבש בגדים של אדם שמעשיו אינם מתוקנים, ובפרט כשהמצב הכלכלי לא מאפשר לרכוש חדש ולוקחים בגדים משומשים, יחקור מהיכן הגיעו הבגדים.

וגם כאשר הבגדים חדשים יש לתת שימת לב שלא יהיו בגדים צמודים לא רק לנשים אלא אף לגברים וילדים, דכל זה בא מהגוים להבליט את הגוף. ולצערנו היום קשה מאוד למצוא בגדים רחבים גם לגברים, הכל מחוטב וצמוד על הגוף. וכבר העלנו והארכנו (בשנים קודמות) במה שאמרו חכמינו בזכות ארבעה דברים נגאלו אבותינו ממצרים ואחת מהם שלא שינו מלבושם, ויפה עניינו לכאן.

גם המנעלים, חדשים לבקרים ממציאים ומשווקים מנעלים בצבעים צעקנים שאינם מדרך בני א-ל חי אשר דרכם לילך בצנעא ובענוה. ואם המנעל רובה שחורה ורק מעט מקושקש עליה בצבע רועש, ניתן לרכוש צבע שחור המיוחד למנעלים (בחנויות המנעלים) ולצבוע את הצבע הרועש. ואדרבה מעשה זה יגרום שהילד יראה עד כמה דבר זה חשוב להוריו לילך בצנעא, וישתרש הדבר בלבו עוד בעודו טלוא.

ובמקום שיתבוננו לגרועותא בפרסומים אשר בחוצות למשוך את הציבור לקנות באופנו"ת של חו"ל ויתרחקו מהם, במקום זה אדרבה באים לחנויות אלו, קונים ומתפארים בהם ה"י. ומה מאוד קשה לראות בנות אברכים טובים, שהולכות עם חציאות שאינן מתאימות לבני תורה. וכששאלתי פעם לאחד מהם על זה, השיב לי, היא קטנה! ע"כ. וזה תימה, שצריך להסביר לאנשים חכמים דברים אלו.

ואין ספק שדברים אלו חלחלו ונכנסו במחוזות בני התורה ויראי ה' בלא משים ובלא כוונת הלב, אך מחובתנו לעורר ולהתעורר ובפרט בימים אלו המיועדים לשום דרכינו ולשוב בתשובה מדרכינו הלא מתוקנים. וכל מעשה קטן בעולמינו זה, זכות גדולה ליום הדין הקדוש והנורא. ונזכה כולנו ליכתב בספר החיים ובספר הזכרון, אכי"ר.

יבורך מיתברך, האיש היקר והנעלה, שהוא צנוע ונחבא, משכנו רחוק מאיתנו אך זרועו משוכה אלינו, ה"ה
חראל חסן הי"ו, שדואג לתשג"ר כדאגת אב לבנו, והולך ומוסיף במה שלא"ל ידו. יה"ר שיראה כל זרועו זרע
 קודש יראים ושלמים, ממשיכים מסורת אבותינו הקדושים, בגריאות איתנה ונהורא מעליא עם אנרך ימים ושנים.

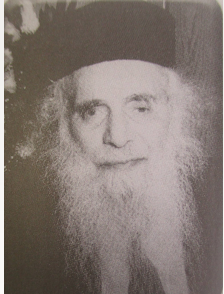
מחידושי רבותינו

הרב שלום עוזיירי זצ"ל
אחת מדרשותיו
הובא בספר עוז ושלום עמ' שכ"א
תוכחה ומוסר לקראת יום הדין

פתרונות לפרשת 'שופטים'
אחדה חידה! הלויים עם מומים
אוכלים בקדשים, ומחויבים אנו לכבדם
על אף שהם פסולים לשרת.
הזוכה בהגרלה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה: טרם נפתרה!

אזרח חיה!
הושו האדם לבהמה בתורה
לעני מלאכה
אך לא לאותה מלאכה
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

ב"ה

אליכם אישים אקרא וקולי אל בני אדם. אתם עם בני ישראל קרויים אדם ואין אה"ע קרויים אדם. הנני עבדכם, מורי ורבותי, מזכיר לפניכם קצת דברי מוסרים ותוכחות ממה שכ' בדברי רז"ל, על דרך מה שאמר שלמה המלך עליו השלום "טובה תוכחת מגולה מאהבה מסותרת".

בתחלה מה שאמר רבינו הרמב"ם בהל' תשובה וז"ל: "אעפ"י שתקיעת שופר בר"ה גזירת הכתוב רמו יש בו, כלומר עורו וישנים משינתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם וחפשו במעשיכם וזכרו בוראכם וחזרו בתשובה, אלו השוכחים את האמת בהבלי הזמן ושוגים כל שנתם בהבל וריק אשר לא יועיל ולא יציל" וכו'.

ואנחנו ממש בזה הזמן עוזבים העיקר ואוחזים בטפל. עושים הטפל עיקר והעיקר טפל. מניחים התורה בקרן זווית, והתפלה רק בהזדמנות, אחת למעלה ושבע למטה, ורצים אחר העבודה ותאוות העה"ז שהן הבל וריק. ואעפ"י שיש לנו קצת טענה שזה מוכרח לבנין הארץ, מ"מ אין זו טענה מספיקה ליום הדין, ואינה פותרת אותנו מעסק התורה וקיום מצותיה.

ורבינו בעל פלא יועץ כתב בערך ר' וז"ל: וכל איש יירא את דבר ה' לבו יחיל בקרבו מפחד ה' ומהדר גאונו, ויתן אל לבו כי היום יום ר"ה יביאו את דינו למשפט לפני מ"ה הקב"ה שופט כל הארץ, מגופו ומבניו וממונו. והוא יודע כל מעשי איש מחשבותיו ותחבולותיו וכל תעלומות לב, ואין צריך לפניו לא עדים ולא ראייה, כי הוא הדיין הוא עד והוא בעל דין. ויראה ופחד יבא בו באדם לאמר מה אעשה כי יקום אל וכי יפקוד מה אשיבנו. ויפשפש במעשיו, וברגע קטן עיניו יחזו למצוא עונו, מצידו אלף ורבבה מימינו, וכמעט שעבר על כמה לאוין ובפרט התלוים בלב, כגון "לא תשנא את אחיך בלבבך", "לא תקום ולא תטור", "לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ את ירך". ועשין: "ליראה את ה' לאהבה אותו וללכת בדרכיו", ועשה דואהבת לרעך כמוך שהוא כלל גדול בתורה. והיא היא שהחריבה את בתינו והגלתנו מארצינו, ועדיין לא נטהרנו מנגע צרעת עון שנאת חנם, ולשון הרע הקשה מע"ז, ג"ע ושי"ד, ושבעת שוא והזכרת השם לבטלה שהוא כשבעת שוא, בין בלשון הקדש בין בלשונות הגוים, וגזל ואונאה ושקר ועוול וביטול תפלות וברכות ומצוות, וכיצא מעבירות קלות וחמורות כביר מצאה ידינו, ועון ביטול תורה עולה על כולנה, שאמר ה' "על מה אבדה הארץ על עובם את תורת" וכו'. עיין עוד שם שהארץ בענין זה.

וג"כ בערך כ' כתב וז"ל: "כפור, הוא יום אדיר בימי שנה, ואשריהם ישראל כולם מתעוררים בימים האדירים האלה ובפרט יום הכיפורים, כי ה' השקיף משמים על בני אדם ונתן בלבם פחד הדין הגדול והנורא והתעוררות תשובה. מי יתן והיה ללבם זה להם כל הימים. אבל כבר אמרו שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים. רק בחמלת ה' על עמו ישראל, עם קרובו, יאר פניו להם בימים האדירים האלה באור היראה והפחד, ומזיו שפעתם של הימים האלה ימשך לאדם לכל השנה, ולפי מה שיתעורר בימים האלה ויתחזק ליראה את ה' ויעשה גדרים וסייגים לעצמו ויקבל עליו להתנהג גם אחר יום הכפורים בדרכי התשובה, כך ימצא עזר כנגדו לכל השנה ליראה את ה' יראה טהורה עומדת לעד, ויעלה במעלות עד אשר יטהר מטומאתו ומצא כדי גאולתו וכו'. ואם אמרו שהתפלה בעשרת ימי תשובה היא מקובלת אפ"י ליחיד, כדכתיב "ואני תפלתי לך ה' עת רצון", וכתיב "בעת רצון עניתך", וכתיב "דרשו ה' בהמצאו", עאכ"ו ביום הכפורים, כי הוא יום רצון מכל הימים ושערי רצון הם פתוחים. ולכן לא יפנה לבטלה אפ"י רגע, שכאשר יעסוק אדם בתורה ובמצוות ותחנונים ביה"כ"פ שעה אחת חשוב יותר מיום שלם בשאר הימים. לכן ראוי והגון לחוס מאד על היום הזה כי הולך הוא. והמתרשל בו מעשות כל אשר בכחו לעשות יאבד טובה הרבה. ומה מאד צריך לעמוד על המשמר בימים האלה, ובפרט ביום הכיפורים, שלא ליכשל ח"ו בשום צד נדנדוד איסור מכל מה שצו חז"ל וכו', ישמע חכם ויוסף לקח. עכ"ל.

וכן במדרש תנחומא בפר' האזינו וז"ל: "הצור תמים פעלו", ישעיה אמר "דרשו ה' בהמצאו" וכו', ודוד אמר "דרשו ה' ועוזו" וכו', למה אמר "בקשו פניו תמיד", ללמדך שהקב"ה ית' שמו, פעמים שומע ופעמים אינו רוצה לשמוע וכו'. ובזמן שישראל עושים תשובה בלב שלם הוא מצוי להם, שני "ובקשתם משם את ה' אלד"ך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך". וכתוב "קרוב ה' לכל קוראיו באמת" וכו'. וכן אמר לישראל: בני הו יודעין שאני דן את העולם בארבעה פרקים האלו: בפסח – על התבואה וכו', אבל בר"ה אני דן נפשות אם למות אם לחיים, כד"א בתקיעתא דרב "ועל המדינות בו יאמר" וכו'. ואם עשיתם תשובה לפני בלב שלם אני אקבל אתכם ואדון אתכם לכף זכות, ששערי שמים פתוחין ואשמע תפלתכם, שאני משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים עד שלא אחתום גזר דין ביום הכפורים, לכך נאמר: "דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב" וכו'. עיין שם.

ובן צריך ג"כ לזיזהר משיחה בטילה בבהכ"ס יותר משאר ימות השנה, ואז נהיה בטוחים שימחול לנו הי"ת על כל עוונותינו, על דרך מה שאמר הכתוב "אם יהיו חטאיכם כשנים – כשלג ילבינו". ויאיר לפנינו את הדרך, ונזכה לקיים מקרא שכתוב "ילכו מחיל אל חיל", לעסוק במצוות סוכה וד' מינין שבולוב ולעשות אותם כתיקונן מצוה מן המובחר, על דרך מה שאמרו חז"ל שכר מצוה – מצוה. ואז יזכנו הי"ת לעליית הרגל ולשמחת בית השאובה בביאת משיח צדקינו ובנין מקדשינו, במהרה בימינו אכ"ר.

ודי בזה לעניני ר"ה וכפור וסוכה.
ועוד צריכים אנחנו לזיזהר מהפירות שעדיין הן ערלה, לפי שהן מאיסורי הנאה, ואיסורן חמור מאיסור חלב ודס, שאיסור חלב ודס בטלים בס', אבל ערלה אינה בטילה אלא במאיתיים.

המשך בעמוד הבא

לעילוי נשמות
מרדכי בן שלמה חסיד
ובן עמי בן בנימין עוזיירי, תנצב"ה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואת
יוסף בן משה דנין
בשכחע"י

מהליכות אבותינו

דמעות תזיל עיניך

'שפכי כמים לבך נוכח פני ה' (איכה ב. ט), ומובא בגמרא (ברכות לב) א"ר אלעזר מיום שחרב בית המקדש ננעלו שערי תפלה שנאמר (איכה ג. ח) גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי ואע"פ ששערי תפלה ננעלו שערי דמעה לא ננעלו שנאמר (תהילים לט. יג) 'שמעה תפלתי ה' ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש'.
 השתפכות הנפש של אבותינו הקדושים, לא ידעה גבול ומעצור. דמעתם היתה מצויה על לחים אפילו בעת שירתם. על אחת כמה וכמה בעת תפילתם לקונם, והעולה על כולנה בעת אמירת הסליחות ובתפילות ימים נוראים ועת צרה. וכבר כתב מהרי"ץ ב'עץ חיים' בסדר האשמורת (דף לד.) משם מהרי"ו על זבוקו דמעי ענניו שצריך האדם לבכות כדי שלא יראה כשקרן, ע"כ.
 ואנו, ראשית יש לנו לבכות, שלא זכינו להיות כך. ולהבין דברינו אעלה את שסיפר לי אחד הזקנים, שהוא קם בימים אלו בשעה שתיים וחצי בלילה, מפני שכיום האנשים לא אומרים את הסליחות כדבעי, ר"ל, אומרים אותם מן השפה ולחוץ ומתביישים לבכות, ולא עוד אלא מסתכלים בפליאה על המשתפך מקורות לבו, ועל כן קם הוא בשעה מוקדמת ואומר הסליחות בביתו בערגה ובהשתפכות הנפש, ואח"כ בא לבית הכנסת ושומע אותם באמירת הסליחות. ע"כ.
 ויה"ר שלא נצטרך לבכות, על שאנו לא בוכים כבימי קדמונים.

וג"כ צריך לזהר במצות התלויות בארץ, כלומר תרומות ומעשרות, לפי שהאוכל טבל כאילו אוכל שקצים ורמשים.

וכן לזהר מעניני כלאים, שצריך להרחיק בין כל מין ומין כפי מה שפירשו חז"ל. וכן אמר דוד המלך ע"ה: "לו עמי שומע לי, ישראל בדרכי יהלכו, כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי". ואמר: "קוה אל ה' ושמור דרכו וירוממך לרשת ארץ, בהכרת רשעים תראה". וכן הוא אומר: "זיתן להם ארצות גוים ועמל לאומים יירשו, בעבור חוקיו ותורותיו ינצורו, הללויה".

כי תצא למלחמה על אויביך ונתנו זכו' (דברים כא. ז)

ובפרשה הקודמת מתחיל במינוי השופטים. ויל"ד מה ענין סמיכות פרשיות אלו. ועוד פתח כאן בלשון רבים, על אויביך. וסיים בלשון יחיד ונתנו זכו'. וחזן מפשטן של דברים אפשר לתת טעם ע"ד דרש דהנה ידוע מאמר רז"ל כי הדיין ונשיא בית-אב לישראל שיעמוד בכל דור ודור הוא כולל נשמותיהן של בני דורו דוגמת משרע"ה שהיה כולל נשמותיהן של ששים רבוא. ואם הוא מתקן דרכיו אזי מתקן גם בני דורו כי הם כלולים בו וע"כ אמרו חז"ל אי רישא דעמא מיתקן כ"ע מיתקן. וידוע כי לזה צריך מלחמה גדולה עם היצה"ר יען כי לא לבדו היצה"ר מטעה, כי גם לכל א' וא' מישראל. וע"כ קשה עליו המלחמה כי היתה עליו פנים ואחור הן לגבי דידיה הן לגבי בני דורו להיות שהוא כולל כולם ואלף המגן תלוי עליו. וע"כ, צריך לבקש תחבולות ואופנים להלחם עמו שלא יוכל להטעותו וזהו דנקט תחלה לשון יחיד כי תצא למלחמה ואח"כ לשון רבים על אויביך דמשמע שהם אויבים רבים והיינו ע"י שהולך היצה"ר ומפתה גם בני דורו נעשו לו אויבים רבים שצריך להלחם כנגד כולם כיון שהם תלויים בו ושמא תאמר כיון שהוא מפתה ומטעה רבים לא תוכל לו, ע"ז בא הכתוב והבטיחך כי תוכל לו כי ה' עוזרך וזהו ונתנו ה' אלדיך בידך כיון שאתה מתקן דרכיך אז גם בני דורך מתקנים על ידך והיינו ושבת שבינו מה שהוא מטעה אחרים יתקנו ויישירו דרכיהם על ידך.

כי ישבו אחים יחדיו זכו' יבמה יבוא עליה זכו' (דברים כה. ה)

סוד היבום והחליצה הובא בס' ראשי בשמים להר"י משלם בן דוד ז"ל משם המגיד וז"ל: המת בלא בנים נפשו נעה ונדה בארץ ולא מצאה היונה מנוח. לכן צריך ליבם או לחלוץ במנעל כי הוא סימן חיים כי הרואה בחלומם שבא מת ולקח מנעלו לקח חיו מן העולם. וכאשר יחלוץ יזכה המת ליכנס למחיצתו או יתגלגל להתקן כי רוחו במעי אשתו כפעמון ואינו יכול להיפרד כי באות נפשה שאפה רוח המת בקרבה וכשמתלבמת הבן יקום על שם אחיו המת. ואם רוצה לחלוץ יוצא הרוח ממנה למקום החיים. לכן אומרים חלוץ הנעל ג"פ כי יש בדר"ת סגולה שני תורת ה' תמימה משיבת נפש. ועי"ש סוד החליצה כי קיצרתי.

(ענף חיים' למהר"א נדאף זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

התלאות בשליחות לאימאם (ח"ה)

באותה שעה ישבו בצל להנפש, ויען האדון חיים דנוך בדרך צחוק ויאמר: איזו זכות ואיזו מול לפרדות, שהן הולכות חפשויות מבלי לרכוב עליהן, לפי שהדרך היום רק עלייה וירידה בהרים, וגם אתמול היתה הדרך עקלקלות. ועל כל זאת אנחנו צריכים עוד להטפל ולהנהיג את הפרדות, מבלי ליהנות ברכיבה ולנוח מצער הדרך. ויען הרב ויאמר: אולי שהשם ב"ה, יראה בעניינו, ויטה לב האימאם לעשות טובה להצלת עם ישראל הנמצאים בארץ תימן.
 ויפנו וירדו בהר ההוא השיירה עד שהגיעו לגיא, שקורין לו ואדי עצמן. אבל חשבו לשתות מים מן הנהר, ויגידו לנו שהמים ההם מסכנים את גוף האדם, ואסור לשתות מהם. אחרי כן התחילו לעלות בהר חבור בחצי היום, ולא הגיעו לראש ההר, כי אם סמוך לשקיעת החמה עיפיים מאד. ולכן קיבלו את פניהם בסבר פנים יפות, ועמדו להכין להם ארוחת ערב, והביאו לפניהם לאכול. ויאמר הרב: לא נאכל עד אם להבטיח לנו הליכת הדרך למחר.

ויענו ויאמרו: ידוע שהדרך מפה עד אלקפלה מסוכנת מאד. אבל הנה נמצא בעיר אלשיך (פירוש נשיא השבט) נאצר מבכות, שאימתו מוטלת על כל השבט שנקרא בני עדר, שאנחנו צריכים לעבור בגבולו. מיד נבחרו ארבעה אנשים ללכת עם הרב אל מקום אלשיך נאצר מבכות, ויהי כן. ונקומה ונלכה יחדיו, ויפן ויראה הרב והנה מבצר מלחמתי מבהיל, ועל יד השער שני תותחים גדולים שבזו מיד התורכים. ויגידו לו, הנה ארבעה אנשים בשמותם הידועים לו, ועמם איש אחד מיהודי צנעא עיר הברדה. ויצוה: טוב, יכנסו לארמון לפני. אחרי כן, נכנסו ועמדו לפניו דום. ויען אלשיך ויאמר: הלא דבר יש בביתכם אלי בלילה. ויען אחד מהארבעה האנשים, ושמו סוכיתל,

ויאמר: אדונינו הנשיא, המעשה כך הוא.

המשך אי"ה בל"ג בשבוע הבא

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
 דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
 יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

חכמי תימן

הרב דוד בן ישראל צאידי זצ"ל נולד בשנת תרכ"ב בכפר שעובה שבמחוז שרעב. הוסמך לרבנות ע"י ביד צנעא. שימש כדיין באזור מכלף. היה מוהל ומקדש ועסק ברפואה ובצרכי ציבור אשר במחוזו. עלה ארצה בשנת ה'תר"ע עם קבוצה שארגן המונה כשלושים משפחות והתיישבו בזכרון יעקב ובחדרה. בשנת ה'תרע"ב עברה הקבוצה למושבה יבניאל אך לא צלחו שם עקב קשיים רבים, ובשנת ה'תר"צ עברו למרמורק שברחובות, שם הקים בביתו בית כנסת המכונה "מגן דוד". נפטר בכ"ג כסלו ה'תש"ג.

תנצב"ה.

בעמלה של תורה חוזרים ומשננים את הסוגיא

ילדי הגנים במלאכתן, יגיע כפך כי תאכל...

התודה...

הברכה...

להורה היקר והנעלה,
אומר מעט ועושה הרבה
רי ניסים שמחי הייז
אשר תרם
חמשה שופרות
כנגד חמשה קולות למבצע
אוספים זכויות,
לזיווג הגון ולזרע של קיימא
לנשמות הטובות
בת אל בת ענתי תחיי
וספיר בת רונית תחיי
יהי רצון שימלא ה' כל משאלות
לבם לטובה, אכ"י.

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
e0504150896@gmail.com

לזש"ק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

לזש"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה